

Sytuacja w rolnictwie w województwie pomorskim

Tadeusz Plichta

Zniwa w województwie pomorskim dobiegły końca. Sprzyjała im bardzo dobra, utrzymująca się przez długi czas, słoneczna pogoda. Opady nie były na tyle intensywne, by zakłócić zbiory.

Rzepak w Pomorskiem zebrano z powierzchni 46 332 ha, uzyskując średnią 3,84 t/ha. W powiecie starogardzkim roślinę tę uprawiano na powierzchni 2226 ha, uzyskując zbiór w wysokości 9223 ton. Plon wyniósł 4,14 t/ha. Natomiast w powiecie tczewskim uprawiano rzepak na powierzchni 3100 ha, uzyskując plon w wysokości 3,42 t/ha. Zbiór szacowany jest na poziomie 10 600 ton. Wynik ten co prawda odbiega od plonów odnotowanych w powiecie człuchowskim - 4,37 t/ha czy malborskim - 4,17 t/ha, ale należy podkreślić, że na tle całego województwa plantatorzy w tych powiatach osiągnęli wysoki plon. Ceny za ziarno pod koniec sierpnia spadły, w porównaniu do cen z połowy miesiąca (1300 zł) i wynoszą od 1200 - 1250 zł/t.

Powierzchnia upraw roślin zbożowych w woj. pomorskim wyniosła 471 427 ha. Uzyskano zbiór na poziomie 667 275 ton, przy średnim plonie 4,25 t/ha. W powiecie tczewskim z powierzchni uprawy 31 490 ha zebrano 148 741,5 ton. Plon wyniósł 4,72 t/ha. Stawia to powiat tczewski w skali województwa na czołowym miejscu. Podobna sytuacja ma miejsce w powiecie starogardzkim, gdzie obszar uprawy był wyższy (37 934 ha), plony zaś były nieco niższe (4,14 t/ha). Tradycyjnie najwyższe plony osiągnęły powiaty położone na terenie Żuław i Powiśla, gdzie dominują urodzajne gleby. Natomiast znacznie gorsze plony uzyskano na Kaszubach, Kociewiu, gdzie z kolei przeważają gleby słabsze. W strukturze zasiewów dominują tutaj rośliny mniej plonotwórcze - żyto, mieszanki zbożowe, owies. Ponadto mała suma opadów w maju i czerwcu znacznie zredukowała plony wymagających gatunków, np. pszenicy rosnącej na słabszych glebach, a sprzyjała plantacjom rosnącym na glebach cięższych, zwłaszcza gdy towarzyszyła jej wysoka temperatura.

Ceny zbóż w województwie pomorskim w sierpniu 2014 roku kształtowały się następująco:

pszenica ozima - 600 - 680 zł/t,
pszenica paszowa - 580 - 650 zł/t,
jęczmień - 550 - 600 zł/t,
żyto - 430 - 480 zł/t,
pszenżyto ozime - 480 - 500 zł/t,
owies - 420 - 430 zł/t.

Reasumując, można stwierdzić, że zboża lepiej plonowały niż w roku ubiegłym. Transakcji jest niewiele, z powodu małego zainteresowania przetwórców i eksporterów. Jednocześnie ceny skupu są niezadowalające dla rolników.

W miesiącu sierpniu niektóre podmioty skupowe nie obniżyły cen skupu mleka. Są sygnały od ww. podmiotów, że może mieć miejsce stabilizacja cen, a nawet niewielka podwyżka od października br. W większości gospodarstw cena za 1 kg mleka kształtuje się na poziomie 1,10 - 1,80 zł. W sprzedaży bezpośredniej 1,50 - 2,00 zł. Najwyższe ceny mleka uzyskują rolnicy powiatu kartuskiego - w granicach 1,60 - 1,80 zł/l, najniższe zaś w powiatach kościerskim, słupskim, człuchowskim, gdzie ceny skupu spadły do 1,10 - 1,40 zł/l.

W hodowli bydła mięsnego ceny w ostatnich miesiącach utrzymują się na stałym poziomie. Za młode bydło opasowe kształtują się w granicach 5,00 - 6,00 zł/kg netto. Rolnicy sprzedający na eksport uzyskują cenę 9,00 zł zł/kg. Dotyczy to ras mięsnych limousine, charolaise itp. Mimo tak niskiej ceny na żywiec wołowy, ciągle rośnie zainteresowanie hodowlą bydła mięsnego. Cielęta w obrocie pomiędzy gospodarstwami osiągają cenę nawet 800 - 1200 zł/szt. Ceny jałówek ras mięsnych do dalszego chowu kształtują się na poziomie 11 - 13 zł/kg. Krowy skupowane są w cenie 4 - 5 zł/kg wagi żywej, w zależności od kondycji sztuki.

Ceny żywca wieprzowego utrzymują się na stabilnym, ale niskim poziomie 4,50 - 4,80 zł/kg. Nie gwarantuje to rentowności produkcji. Sytuacja ta spowodowana jest prawdopodobnie zamknięciem rynków wschodnich dla naszej wieprzowiny oraz pojawieniem się pierwszego ogniska pomoru w stadzie trzody na terenach wschodnich. Podmioty skupowe w nieuzasadniony sposób wykorzystują ww. sytuację dla osiągnięcia własnego celu. Cena prosiąt za parę kształtuje się na poziomie 330 zł. Popyt jest duży, natomiast podaż niska.

Rolnicy wykazują obecnie duże zainteresowanie zagadnieniami dotyczącymi zazielenienia. Brak aktualnych przepisów wykonawczych utrudnia podjęcie decyzji odnośnie pozostawienia 5% powierzchni gruntów ornych pod obszary proekologiczne. Niepokój budzą nowe założenia dofinansowania na lata 2014 - 2020. Rolnicy są zainteresowani konkretnymi informacjami na temat zmian w systemie dopłat bezpośrednich oraz wsparcia w ramach PROW. ■

